HIERONYMUS
Admont (?), 1. Hälfte 12. Jh.
Seite 58v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26077
Copyright: Admont, Benediktinerstift

nequaquã uobis deus his uerbis loquũ ut precipiat
quid facere debeamus & prestolamini quę uentura
sunt sed loquitur uobis in furore presenti. qui prius
dixerat adpplin hec ē requies mea refiente lassum.
multo tempore laboraui in nullo inueni requiem.
¶ Vulpes foueas habent & uolucres celi nidos. filius autē
hominis nõ habet ubi caput suũ reclinet. & hoc ē meũ
refrigerũ ut in nobis aliquando requiescam. Qui no
luerũt audire & mea monita contempserũt quã obrẽ
hoc qd solebant ludentes dicere prophetis manda re
manda manda remanda expecta reexpecta ex
pecta reexpecta modicũ ibi modicũ ibi & irridere
patientiã meã. dum me arbitrantur mutari quę
numquã facturus sim sentent expleri. ut uadant
in tenebrũ & cadant retrorsum opistorsum sanabi
tur nunquã quę ad priora pficiant. Nec possem cũ aplo
dicere preteriorum oblitus ad ea quę priora sunt exten
dimur: sed comeranũ & in laqueemur. & uel ababilo
nio uel aromano capiamur exercitu. Proco qd nos dic
imus manda remanda manda remanda expecta re
expecta expecta reexpecta modicũ ibi modicũ ibi.
In hebraico scriptũ ē. saula saula cau cau zer
saot zersaot. Hisq uerbis abuti solet immundissima
heresis apud simplices quosq atq deceptos. ut errorẽ
faciat nouitate sermonũ. qd scilicet quibec uerba
cognouerit. & in cetu eorũ esse uoluerit. absq ulla
dubitatione transeat ad regna celorũ. Legimus in
aplo alius linguis & in labiis alius loquar pplo hu
ic. & nec sic exaudiet me dicit dns. Quod in uidetur